

DE BEPROEVINGEN VAN MEDAL PLAY

Stroke competitions, die het gemakkelijkst in elkaar te zetten zijn en daarom dan ook dikwijls worden georganiseerd, imponeren het meerendeel der spelers door een gevoel van ongekende spanning. De enthousiaste golfers, die zich blijmoedig opgeven voor de monthly medal, stellen zich vrijwillig bloot aan een bijzonder soort duivelsche kwelling. Wanneer ik naar al dat gekletter en die zelfbeschuldigingen luister, die het eenige onderwerp van gesprek schijnen te vormen gedurende de „thee“ op den dag van een „medal“, kan ik niet nalaten mij er over te verwonderen hoe het toch mogelijk is, dat iemand die het spel voor zijn genoegen en als tijdverdrijf beoefent, er ooit toe kan komen mede te dingen in de monthly medal, schrijft Struan Robertson in „Golf Monthly“.

Maar de welwillende voorzienigheid heeft den middelmatigen golfer blijkbaar met een wonderlijke korthed van memorie en een buitengewoon herstellungsvermogen begiftigd. Maand na maand, jaar-in jaar-uit, steeds begint hij weer met nieuwen moed. En altijd weer ziet men hem na afloop met verdwaasden blik ontmoedigd naar het clubhuis terugkeeren. Maar ofschoon het lijden van een teleurgestelden medal-speler intens is, gebeurt het maar zelden, dat het een einde maakt aan zijn golf-carrière.

Eenmaal heb ik echter een smartelijke geschiedenis meegemaakt, waarbij iemand na een ongelukkige medal-ronde 't spel er aan heeft gegeven. Het was een beminlijk kapitein, die meedong in de monthly medal van een club, wier parcours vermaard was door een groote watervlakte, die de speler tegenover zich vond bij aankomst op de derde tee. Onze krijgsman, die z'n ronde buitengewoon goed was begonnen, sloeg hier zijn drive in den vijver. En acht andere ballen volgden hun voorganger naar het koele nat, waarmede zijn voorraad uitgeput was. Zonder den moed op te geven, zond hij zijn caddie naar den professional om een dozijn nieuwe ballen. En toen gebeurde het... Bal na bal plonsde in het water. Toen de laatste verdween, was hij een gebroken man. Met gebogen hoofd keerde hij langzaam naar het clubhuis terug.

Zonder een woord te zeggen, gooide hij zijn clubs in het haardvuur in de hal en staarde droefgeestig in de vlammen. Daarna verliet hij de club. For ever! Wij hebben hem nooit weer teruggezien. Het noodlot kan zelfs een golfer te zwaar zijn.

Als regel echter is de golfer binnen een maand over zijn teleurstelling heen en wanneer de dag der monthly medal weer is aangebroken, zal men hem opnieuw dapper den strijd zien aanbinden. Maar hoe vrolijk hij z'n bal ook van de eerste tee moge afslaan, U kunt er zeker van zijn, dat U, wanneer hij naar het clubhuis terugkeert, genoodzaakt zal zijn, te luisteren naar het onvermijdelijke droeve verhaal. Tenzij ge natuurlijk wijs genoeg zijt geweest, U tijdig uit de voeten te maken.

Edoch, de minder goede spelers zijn niet de eenigen, die onder wedstrijdspanning te lijden hebben. Zelfs vooraanstaande spelers die aan de groote kampioenschappen meedoen, hebben last van deze ziekte. De aanval is soms zoo hevig dat spelers absoluut hun vorm verliezen. Zelfs Bobby Jones verklaarde eens, dat wedstrijd-golf hem lichamelijk ziek maakte. Tijdens de wedstrijden om het Open Kampioenschap van Engeland in 1929 kreeg Leo Diegel het zoo met zijn zenuwen te kwaad, dat hij absoluut zijn „touch“ op de greens verloor. Ofschoon hij z'n zelfvertrouwen trachtte te herwinnen door een stel nieuwe putters te koopen, blijkbaar met het idee, dat een nieuwe club hem zou helpen, mocht dit middel niet baten.

Het is niet te verwonderen, dat, waar ervaren spelers niet in staat zijn zich afdoende tegen de spanning van wedstrijd-golf te harden, minder vergevorderden er heelemaal niet tegen bestand zijn.

En nu zult U zich afvragen, waarom ik juist over de beproevingen van medal play spreek, daar een medal-ronde toch eigenlijk niets anders is dan een match tegen de overige leden van de club en niet moeilijker te spelen dan elke andere wedstrijd. Dit laatste is inderdaad juist, doch wij gewone stervelingen kijken nu eenmaal niet verder dan onze neus lang is. Bij match play kunnen we ons spel vergelijken met dat van onzen tegenstander, die ook maar een mensch is en elk moment een misslag kan begaan, die ons weer hoop geeft. En zoo worden we afwisselend aangemoedigd of teleurgesteld. En dat houdt ons op gang! Bij stroke play weten we over het algemeen niet hoe onze tegenstanders er voor staan; de eenige maatstaf die we hebben is de onverbiddelijke „Colonel Bogey“, die nimmer 'n fout maakt en met mathematische zekerheid z'n ronde afspeelt. We denken er niet bij, dat onze tegenstanders ook wel een slag zullen verknoeien, doch staren ons blind op onze eigen fouten en de score van dien onvermurwbaaren ouden colonel. En dat werkt verlamdend op ons spel!

Ik heb me wel eens afgevraagd, of het voor ons middelmatige spelers eigenlijk wel de moeite loont, aan stroke competitions deel te nemen. Want wij spelen toch golf voor lichaams-oefening en ontspanning, omdat we houden van de bonhomie van de golf-club en omdat we gevangen zijn in de betoovering van het nobele spel!

Waarom zouden we ons dan aan die maandelijksche beproeving, genaamd „monthly medal“, overleveren, die slechts vergeleken kan worden met een maandelijksch bezoek aan den tandarts? Het is zonde om een gezellige middag-ronde golf te bederven door met kaart en potlood rond te wandelen, vooral wanneer de ervaring ons heeft geleerd, dat de kaart toch verscheurd zal worden tegen den tijd dat we de roe hole bereiken...

Doch nu de keerzijde der medaille.

Niemand kan verwachten veel plezier van het spel te hebben, alvorens hij er behoorlijke vorderingen in heeft gemaakt. Verbetering van techniek en een groote mate van nauwkeurigheid in onze slagen kunnen door volhardende oefening worden verkregen, doch verbetering van den standaard, waarop iemands spel staat, is nog van iets anders afhankelijk dan van slag en techniek alleen.

Naar mijn mening is het concentratie, waar het in hoofdzaak om gaat, 't vermogen dat ons in staat stelt niet slechts bij een zekere gelegenheid eens een goed schot te produceeren, doch ons een onafgebroken reeks van dergelijke slagen waarborgt. Bij gewoon match play zijn we vaak geneigd te verslappen wanneer de zaken bij onzen tegenstander verkeerd loopen en we een paar slagen in het voordeel zijn en dus de hole zullen winnen.

Ook wanneer we bij een genoegelijk fourball partijtje bemerken, dat we op onzen partner kunnen vertrouwen om de hole te winnen, terwijl we er zelf minder goed voorstaan, worden we maar al te gauw ertoe verleid het een beetje te gemakkelijk op te nemen.

Hoewel dit ons plezier in het spel eerder doet toe- dan afnemen, is het fataal voor ons concentratievermogen en het heeft derhalve een slechten invloed op ons spelpeil. Vele golfers met natuurlijke aanleg die het ver zouden kunnen brengen, komen nimmer boven het middelmatige uit, omdat zij zich niet op elken slag volledig concentreeren. Zij verslappen te dikwijls.

En nu bestaat er geen beter tegengift voor dit soort laksheid dan de tuchtiging in de monthly medal. De voortdurende inspanning, welke stroke play vereischt, is de beste correctie voor slordige gewoonten, welke aangewend zijn gedurende vriendschappelijke fourball partijtjes, en ze vormt een uitstekend, zij het bitter, geneesmiddel.

Een hard bevochten wedstrijd zal u buitengewoon veel genoegen geven en u ook precies wijzen op uw zwakke plekken. Goede, geregelde oefening zal de ergste fouten corrigeren en uw slagenproductie volmaken. Echter, alleen de monthly medal zal uw golf-opvoeding completeren door uw afzonderlijke slagen als het ware tot een homogeen geheel aaneen te smeden. Ik aarzel dan ook niet te beweren, dat periodiek stroke play een eerste vereischte is om uw spel tot een behoorlijk peil op te voeren.

Golfers worden, evenals andere menschelijke wezens, door harden strijd gelouterd.

INRICHTING v. LICHAAMSCULTUUR

Zweedsche- en Heilgymnastiek
Boksles - Hoogtezonbaden - Vermageringskuren - Sport- en medische massage,

P. VAN DE GRAAF - AMSTERDAM
Noorder Amstellaan 8 — Tel. 21524

VAN ONZE GOLFCLUBS

HAAGSCHE GOLFCLUB

Om den Army Golfing Society Tankard werd in Scratch Foursomes voor heeren gespeeld. Aan den wedstrijd, die ook open was voor leden van andere Ned. Golfclubs werd deelgenomen door acht paren, waaronder van de Hilv. G.C., en van de Kennemer Golfclub.

De eerste ronde bracht de volgende overwinningen: K. G. v. Leyden met Jhr. Mr. A. M. Snouck Hurgronje winnen met 6 en 5 van W. Hamm met Mr. Ch. Crommelin; Jhr. Mr. E. Michiels v. Verduynen met G. M. del Court v. Krimpen winnen met 5 en 4 van Ir. F. G. Waller Jr. met Dr. H. C. Gallois; R. W. J. Schill met G. Putman Cramer winnen met 2 up van Ir. J. H. C. Salberg met B. Heldring; A. Kerkhoven met J. T. Patterson winnen op de 19e hole van S. v. d. Graaf met W. F. Looman.

In de tweede ronde won R. W. J. Schill met G. Putman Cramer met 1 up van K. G. v. Leyden met Jhr. Mr. A. M. Snouck Hurgronje en Jhr. Mr. E. Michiels v. Verduynen met G. M. del Court v. Krimpen op de 19e hole van A. Kerkhoven met J. T. Patterson.

De beslissing werd evenals het vorige jaar, gewonnen door Jhr. Mr. E. Michiels v. Verduynen met G. M. del Court v. Krimpen door R. W. J. Schill met G. Putman Cramer met 6 en 5 te slaan. Aan elk van de winnaars werd een replica van den Tankard uitgereikt.

De eerste ronde werd gespeeld om den het vorige jaar door den heer Horstmann uitgelopen Juniores-Wisselbeker. Gespeeld werden 18 holes Matchplay onder handicap met de volgende resultaten: D. J. Rueb (26) wint met 4 en 3 van Jhr. W. Snouck Hurgronje (25); H. O. Horstmann Jr. (24) wint met 3 en 1 van C. M. Kranenburg (28); D. Russell (24) wint met 5 en 4 van Mej. M. Horstmann (25). Jkvr. A. Snouck Hurgronje (30) wint met 3 en 2 van C. H. Kranenburg (32).

Als eerste van de zeer veel belangstelling genietende dameswedstrijden had een eclectische over 9 holes plaats, waaraan 25 dames deelnamen. Voor dezen wedstrijd waren drie fraaie prijzen uitgelopen. De uitslagen luiden: 1. Mej. M. Horstmann (25) met een netto score van 32 2/3 voor 9 holes, tweede en derde waren Mevr. Henny-Kasteleyn (20) en Mevr. v. Leyden-Zanen (26) met een netto-score van 34 1/3 voor 9 holes, verdere goede scores maakten Mevr. Kessler-Gleichmann (30) n.l. 35, Mevr. Steenhuis (17) 35 1/3, Mevr. Schiff-Roosenburg (14) 35 1/3 en Mevr. Furnée (22) 36 2/3.

Verder werd een 18 holes medalplay gehouden om drie prijzen, alsmede een extra prijs voor de beste gross-score over 18 holes. De eerste prijs werd behaald door: Mej. A. E. Horstmann (28) die eindigde met 68 netto. Tweede werd Mevr. v. Wely (30) met 71 netto. Mej. M. Horstmann (25) en Mevr. Laurillard (26) eindigden beiden met 72 netto. De beste gross-score werd gemaakt door Mevr. L. Smalt (9) n.l. 84.

KENNER G.C. TEGEN HAAGSCHE G.C., DAMES.

De uitslagen van den Dames Competitie wedstrijd tusschen de Haagse

Golf Club en de Kennemer G.C., gespeeld op Donderdag 22 September j.l., luiden:

Foursomes:

Mevr. Smalt en Mevr. Schiff verliezen van Mevr. Buma en Mevr. Quarles van Ufford met 4 en 3; Mevr. Mispelblom Beyer en Mevr. de Vries winnen van Mej. M. Lemberger en Mej. N. Veltman met 2 en 1; Mevr. Steenhuis en Frl. Snouck Hurgronje winnen van Mevr. Smidt v. Gelder en Mevr. Nielsen met 2 en 1.

Singles:

Mevr. Smalt verliest van Mevr. Buma met 7/6; Mevr. Schiff verliest van Mevr. Quarles van Ufford met 5/4; Mevr. Steenhuis verliest van Mej. N. Veltman met 2/1; Mevr. de Vries verliest van Mej. M. Lemberger met 5/4; Mevr. Mispelblom Beyer wint van Mevr. Smidt v. Gelder met 2/1; Frl. Snouck Hurgronje wint van Mevr. Nielsen met 3/2.

Uitslag: de Kennemer G.C. wint met 5 tegen 4 van de Haagse G.C.

ROSENDAELSCH GOLFCLUB.

Programma van de jaarlijksche wedstrijden op de links van de Rosendaelsche Golfclub aan den Apeldoornsche Weg te Arnhem (kilometerpaal 3.7) open voor de leden van Nederlandsche Golfclubs, op Zaterdag 1 October 1932 te 1.30 uur nam. (na 3 uur mag niet meer gestart worden).

Foursomes (zooveel mogelijk mixed) 18 holes medalplay (handicap). — Inleggeld f 1.50 per persoon. Dames mogen niet samen spelen. Er zijn drie prijzen uitgelopen.

Zondag 2 October 1932 voormiddags 10 uur (na 11 uur mag niet meer gestart worden).

Voor Heeren:

a. 18 holes Single tegen Bogey (handicap) inleggeld f 2.50 om den „Rosendaal Wisselbeker“ uitgelopen door den Heer F. J. W. Baron van Pallandt van Rosendaal (houder Mr. A. E. André de la Porte), met 2e en 3e prijs.

Namiddags 1 uur (na 2.30 uur mag niet meer gestart worden).

Voor Dames:

b. 18 holes Medalplay (handicap) inleggeld f 2.50 om den Wisselbeker, uitgelopen door den Heer E. L. Graaf van Limburg Stirum (houdster Mevr. H. Dudok van Heel-Wijnands), met 2e en 3e prijs.

Voor Heeren:

c. Eclectic-Match (1/3 handicap) inleggeld f 1.50. Er zijn drie prijzen.

Inschrijvingen voor deze wedstrijden liefst vóór Vrijdag 30 September '32 6 uur n.m. in het Clubhuis. Tel. 26418.

HATTEMSCHE GOLF- & COUNTRYCLUB HAAGSCHE OOIEVAAR.

Prijs Zilveren Kikker, uitgelopen door de Bossche Golf Club „De Dommel“. Aan deze wedstrijden, handicap tegen bogey, namen 24 spelers deel. De winnaars zijn:

Jkvr. Baresse A. van Heeckeren	van Molecaten (22)	1 up	Tie.
U. J. Reinders (22)		1 up	
Jhr. J. van Spengler (14)		1 up	
W. Brn. van Heeckeren van Molecaten (26)		all square.	
O. Dudok van Heel (19)		all square.	
Mr. A. H. L. Roosmale			
Nepveu (18)		all square.	

VOOR SPORTHORLOGES

bij Fa. BERKEMEIJER
Rokin 32 - Amsterdam

Onbreekbare Polshorloges

Non-stop Zak- en Taschhorloges

Stopwatches, Chronographes,
Enz.

K. G. van Leyden wint den Corinthian-beker

Na een gezelligen wedstrijd op de keurig-verzorgde banen van de Noordwijksche Golfclub — de spelers gaven den staf van de N.G.C. alle eer — is dit jaar weer de Corinthian-beker verspeeld. De deelneming had wel iets groter kunnen zijn, maar door de foursomes in den Haag — als oefening voor de komende match tegen Duitschland — waren verschillende Corinthian-golfers verhinderd. Thans betwistten de volgende spelers elkaar het bezit van den beker: Kakebeeke, Verloop, Hupkes, H. A. D. Mispelblom Beyer, Ir. Th. Mundt, K. G. van Leyden, Dr. H. J. Kessler, Mr. A. A. Diemer Koel en F. M. La Chapelle.

De heer K. G. van Leyden (5) won den beker, waarom over 18 holes medalplay werd gekampt, met een score van 76 netto. De heer Mundt (18) was tweede met 80 netto. De nogal sterke wind, waarvan de Noordwijksche links vrijwel nooit vrij zijn, was oorzaak van de minder fraaie scores.

Uit de geschiedenis van dezen beker, welke ons als jaarlijksche reünie van de golfspelende Corinthians zoo bijzonder aardig voorkomt, vermelden we dat de heer E. Cremers, eere-voorzitter van de Nederlandsche Corinthians, dezen prijs heeft beschikbaar gesteld. Winnaars waren in 1925 Mundt, in 1926 La Chapelle, in 1927 Fabius, in 1929 H. J. Kessler, in 1930 K. G. van Leyden. In 1928 en 1931 werd de beker niet verspeeld. De oud H.V.V.'er en H.B.S.'er Van Leyden heeft de cup dus thans voor den tweeden keer gewonnen.

Terzelfder tijd werd te Noordwijk nog om den British-American Challenge Cup gespeeld, waarvoor de door de Corinthians ingeleverde scores eveneens golden. De heer Everwijn van de N.G.C. kon tenslotte den beker uitreiken aan den heer F. Noorduyt Sr. (15), die een netto-score van 76 inleverde. Runner-up werd de heer Van Leyden, die zijn Corinthian-kaart met eveneens 76 netto inleverde, doch van overspelen afzag. De prijs voor de beste bruto score kwam aan den heer Van Leyden met 81. Ruim twintig deelnemers verschenen aan den start.

GOLFFVARIA

Lacey, die het Open Fransche en Belgische kampioenschap heeft gewonnen en onder de eersten eindigde in het Britsche Open Kampioenschap, maakte bij die gelegenheid over 36 holes scores van 295, 291 en 293 respectievelijk. Hij maakte deze 12 ronden binnen veertien dagen met een gemiddelde dus van ruim 73 slagen per ronde. Een mooie prestatie van dezen 28-jarigen golfer, waarvan we nog wel meer zullen hooren.

NETTEN VOOR IEDERE SPORT

N.V. HANDELSMAATSCHAPPIJ
J. VAN BEELEN

MIDDENHAVENSTRAAT 66 en 70 - Telef. 267 en 364 - Postbox 81 - IJMUIDEN

GOLF

NEDERLAND STERKER DAN DUITSCH GOLFTEAM

Aan de vriendelijkheid van dhr. Van Leyden danken wij de volgende mededeelingen over den gisteren te Krefeld gespeelden interland-golfwedstrijd Duitsland tegen Nederland, welke in een zoowel fraaie als verdiende 5-4 zege voor onze landslieden eindigde.

Reeds in de foursomes werd de grondslag voor een Nederlandsche overwinning gelegd, doordat de drie Nederlandsche paren elk na spannenden, soms op hoog peil staanden, strijd de overwinning wisten te behalen.

Dat gaf moed en 's middags na de lunch werd vol vertrouwen met de singles aangevangen. Hierin bleek echter spoedig, dat de Duitschers geen al te gemakkelijk te verschalken tegenstanders waren, want tegen het vorderen van den middag kwamen de gastheeren met verschillende overwinningen thuis. Del Court was er in zijn single tegen Samek in het geheel niet in en boekte als eerste een verliespunt. Zoo verging het ook Jhr. Michiels van Verduynen, die 's morgens met del Court een zeer goede foursome had gespeeld. De verdienstelijke 2 en 1 overwinning van Kerkhoven op Von Limburger verhoogde de spanning tot zijn maximum. De stand was toen 4-4 geworden en nog slechts één partij moest binnenkomen, t.w. Jhr. Snouck Hurgronje tegen Theo Haag, den bekenden oud-centerhalf van het Deutsche hockey-elftal, die al een even goed golfer bleek als hij vroeger hockeyer was. Tot de 18e hole was de stand nog gelijk en eerst op de green van de 18e hole viel de beslissing. Hier won Snouck de hole, dank zij een fraaie approach in 4, waar-teenover zijn tegenstander vijf slagen noodig had. Het zal voor Jhr. Snouck Hurgronje als captain van de ploeg een groote voldoening zijn geweest om zijn team de overwinning te bezorgen.

Over het weer en de banen, welke laatste nog zeer jong zijn, waren onze spelers best te spreken, slechts de greens waren zeer onbetrouwbaar en als gevolg daarvan leed het putten van onze landslieden hieronder aanmerkelijk. Met betrouwbaarder greens was de zege van de Nederlandsche equipe waarschijnlijk groter geweest.

Kwam ons team in de aankondigde samenstelling uit, de Duitschers moesten Jungnickel missen, waarvoor Guhl inviel.

De resultaten luiden als volgt:

Foursomes: G. M. del Court van Krimpen met Jhr. Mr. E. Michiels van Verduynen winnen met 2 en 1 van B. von Limburger en H. Samek; Jhr. Mr. A. M. Snouck Hurgronje met A. Kerkhoven winnen met 1 up van B. Hellmers en J. Hagedorn; K. G. van Leyden met T. F. Hubrecht winnen met 2 up van F. Guhl en Th. Haag.

Singles: Samek wint van del Court met 4 en 2; Hellmers wint van Michiels met 2 en 1; Kerkhoven wint van Von Limburger met 2 en 1; J. Hagedorn wint met 2 en 1 van K. G. van Leyden; Snouck Hurgronje wint met 1 up van Haag; Guhl wint met 4 en 3 van Hubrecht.

De resultaten van onze matches tegen Duitsland luiden tot dusverre:

1925: Nederland—Duitsland	7-1
1926: Duitsland—Nederland	1-6
1927: Nederland—Duitsland	7-1
1928: Duitsland—Nederland	2-6
1929: Nederland—Duitsland	5-3
1930: Duitsland—Nederland	7-2
1932: Duitsland—Nederland	4-5

In 1931 werd de match op verzoek van het Deutsche Golf Verband, in verband met de moeilijke tijdsomstandigheden, niet gespeeld. De resultaten zijn dus tot nu toe voor ons land zeer verblijdend: zes overwinningen en nog slechts één nederlaag!

G BUITENLANDSCH GOLF NIEUWS

Het Open Kampioenschap van Duitsland, dat dit jaar op het fraaie parcours te Bad Ems werd verspeeld, is een groot succes geworden. Uit België, Frankrijk en Engeland, uit Zweden, Zwitserland en Italië, ja zelfs uit Amerika en Holland, benevens uit alle deelen van het Deutsche Rijk, waren in totaal meer dan 70 deelnemers samengekomen om elkaar den titel te bekampen. Op het terras van het gezellige clubhuis heerschte dan ook een Babylonische spraakverwarring.

De wedstrijden hadden een zeer spannend verloop. Percy Alliss, als oud-professional van Berlin-Wannsee, had ieders belangstelling en hem werd de meeste kans op den titel gegeven. Na de derde ronde had hij dan ook onbetwist de leiding. In de vierde ronde slaagde echter Auguste Boyer — de sympathieke Fransche professional, die

dit jaar te Den Haag door zijn brillant spel het Open Kampioenschap van ons land veroverde — er in een record-score van 68 te maken, waardoor hij met slechts één slag verschil vóór Alliss eindigde en met een totaal van 282 op den titel beslag legde.

Na Boyer en Alliss volgden o.m.: Cotton (288), wiens spel (?) evenals overal elders weer in het middelpunt van de vrouwelijke belangstelling stond, Lacey (288), Havers (289), de titelhouder Golias (292), Dallemagne (292), waarna als No. 8 de oefenmeester van Bad Ems, Jersombeek, zich met 294 als eerste Duitscher wist te plaatsen.

De amateurprijzen werden gewonnen door A. de Forest (broer van John, den Engelschen amateurkampioen) en door de ook te onzent welbekende Engelsche amateurs Mac Nair en Brigade-Generaal Critchley, welke laatste in de eerste ronde iedereen versted deed staan door evenals Lacey in slechts 69 slagen rond te gaan.

Een merkwaardige figuur trouwens, die Critchley! Hij is het, die de Engelsche windhondenrennen in het leven riep, hetgeen hem schijnbaar geen „wind“-eieren heeft geleegd, want hij kwam met zijn eigen vliegtuig naar Duitsland gevlogen.

Vermelden we tenslotte nog, dat de totaalscore der beide Nederlandsche professional-deelnemers, n.l. A. van Dijk van „De Pan“ en P. Witte van „De Dommel“ resp. 310 en 321 bedroeg. Van de zijde der Nederlandsche amateurs was niemand aanwezig.

Aan de wedstrijden om het Amateurkampioenschap, die te Hamburg-Falkenstein plaats hadden, werd door 32 spelers deelgenomen, waarvan er zeven van Deutsche nationaliteit waren. Het is wel kenmerkend voor den slechten economischen toestand in Duitsland dat zoo weinig Deutsche golfers zich de deelname aan het kampioenschap konden veroorloven. Generaal Critchley, A. de Forest en Mac Nair (titelhouder) waren ook hier weer present.

Winnaar werd de Engelschman W. C. Carr, die in de finale den Zweed John Erik Dewiel met 8 en 7 wist te slaan. Carr is de zoon van Sir Emsley Carr, den eigenaar van de „News of the World“, die zelf een groot golf-enthousiast en lid van niet minder dan zeven golfclubs is. Zijn zoon versloeg in de derde ronde Lieutenant Moore-Brabazon, een zeer actief Lagerhuuslid en tevens een knap vlieger, die eens Minister van Verkeerswezen was en thans een uitstekend putter bleek.

Tenslotte werden te Oberhof nog de wedstrijden om den kampioentitel der Deutsche professionals gehouden. De Hamburgsche oefenmeester John Kerr en de Berlijnsche prof. Lacinik behaalden hierbij beiden een totaalscore van 150, zoodat een beslissingsronde moest worden gespeeld, waarin de Engelschman Kerr zich de sterkste toonde.

Alaric de Forest, wiens spel ook reeds in de wedstrijden om het Deutsche Open Kampioenschap te Ems de aandacht trok, won te Falsterbo het Zweedsche Amateurkampioenschap, door in de finale den besten Zweedschen amateur Stig Boström met 4 en 3 te slaan. In de demifinale won hij van den titelhouder, zijn landgenoot Mac Nair. W. C. Carr, de winnaar van het Deutsche amateurkampioenschap, werd reeds in de eerste ronde uitgeschakeld.

5d.
DER
PAKJE

VAN MELLE'S

MELCOS

EEN WONDER OP HET GEBIED DER VERFIJNDE VERSNAPERING!

